

qualis pater, tales filii. Plurimi siquidem monachi, eadem vanitatis peste infecti, sæpius videbantur in campo & nemore, quàm in cella aut choro, non sine scandalo civitatis. At mox iste turbator ejectus, optatissimum successorem habuit *Marcvartum*, qui fugientem pietatem doctrinamque seriò retraxit, suisque laudatissimâ vitâ præluxit, & optimè in omnibus prospexit *Hüxori*, quam animam in Domino sibi dilectam, & corculum suum appellabat, auctis subinde juribus & privilegiis ejus. Protractus è cella sua aliquandiu præfuit *Ossenbruggo*, at depositus rediit *Corbeijam*, ubi vitam finiit. Tribus ferculis semper vixit contentus jussulo, olere & carne, seu pisciculo. In *Frettericum* extat hoc:

Marquardus
1082.

frugalitas
ejus.

FridERICI
visuperiunt

Ventris erat famulus, vanissimus atque gulosus:
inde monasterium depulit intus eum.

Marcvartus meruit hoc:

Marcvartus, optabilis Abbas, pietatis & doctrina promotor, disciplina monastica instaurator, & boni Pastoris exemplar, Episcopus postea *Osenbrug.* sed, ob turbulenta tempora, oneri isti cedens, reversus ad matrem, quam consilio & industriâ salubriter juvit: quietem hic in gremio ejus invenit, omni laude & honore dignus. Anno MLXXX.

1085.
Altmannus,
1088,
Otto de
Nannechsen,

Anno MLXXXV. *Altmannus* *Hüxori* apud *Sebaldum Zorniam* presbyterum pernoctavit. (n) Anno MLXXXVIII. *Otto de Nannexen* pro memoria annua S. *Chiliano* dedit VI. marcas argenti, & singulis annis in festo *D. Martini* duo maldra filiginis. Anno MXCIII. *Mauritius*,

(n) *Westphalus* erat hic *Altmannus*, Episcopus *Pataviensis*. Vid. *Herm. contrakt.* ad ann. 1065. & *Lamb. Schafnab. ad eund.* p. 173. & 243. Cum exul aliquandis viveret *Padebornæ*, facile *Hüxariam* excurrere potuit. Adde *Ch. Meibom.* not. ad *Gobelin. Person. Cosmodr. etat.* VI, c. 55. p. 362.

